

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/223/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

149/2016. számú (IX. 15.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ által 2016. június 20-án előterjesztett **panaszát** a 2016. szeptember 15-én – dr. Wildner Domonkos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2016. június 20-án, postai úton terjesztette elő a panaszát, a vele szemben 2016. június 13-án foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában úgy nyilatkozott, hogy szeretné a Testülettől a 2016. június 13-án, 8 óra 45 perckor jegyzőkönyvezett, a Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: BRFK) Közlekedésrendészeti Főosztály [...] iktatási számú ügyében eljáró rendőr intézkedését jogszerűségi szempontból kivizsgáltatni, mivel a megítélése szerint jogsértés történt. Ennek bizonyítékeként a panaszos előadta, hogy a [...] forgalmi rendszámú járművel közlekedett a [...] irányából. A [...] krt-ról balra, nagyívben bekanyarodott az [...] útra, amikor egy megkülönböztető fényjelzést használó rendőrségi jármű (az OMV benzinkút előtt) félreállította. Az egyik olvashatatlan nevű rendőr, ún. tachográf ellenőrzést végzett, ehhez a jármű készülékéből kinyomatot készített a panaszosnak, amelynek a hátulját a rendőr aláírta

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

és egy szám nélküli jegyzőkönyvet készített. Ennek során a rendőrök ellenőrizték a jármű rakományát és menetokmányait. A rakományhoz szükséges okmányok teljes egészében megfelelőek voltak (írásbeli nyilatkozat is a rendelkezésre állt). A rendőr szerette volna megtudni a jármű pontos tömegét, bár a jogszabály – 261/2011. Kormányrendelet 24. § (2) bekezdése – lehetőséget ad a vállalkozásnak, hogy mérlegjegy nélkül állítsa ki a jármű tömegbizonylatot, ami jelenleg is történt. A rendőr elvette a panaszos okmányait, majd arra adott utasítást, hogy kövesse őt az autójával, mivel súlymérésre mennek. Letértek a panaszos eredeti útvonaláról és az Ecseri úton lévő FKF Zrt. (már BKK) telephelyre vitték be, ahol megmérték az általa vezetett gépjármű tömegét. A mérés után – nem közúton, a telephelyen megírta Sz. E. rendőr a fent leírt jegyzőkönyvet, majd annak aláírása után elengedte a panaszost, akinek a megítélése szerint a 156/2009. Kormányrendelet 14. § szerinti ún. KEBÚ 3.3.3 részében, hogy a súlyellenőrzést végző ellenőrnek mérleggel kell rendelkeznie az ellenőrzés végrehajtásához, illetve az összes általa látott jogszabály helyszíni, illetve közúti ellenőrzést ír. A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 1. § (2) bekezdés 4. pontja szerint közlekedési hatósági feladatokat is ellát a rendőrség, az 5/1990. KöHÉM rendelet 14. § (2) bekezdés szerint a rendelkezésre álló eszközöket és a szemrevételezést írja, illetve a 14. § (6) bekezdése szerint a 15 km távolságon belül kötelezhető mérésre az intézkedés alá vont. Amennyiben a jogszabály értelmezője úgy dönt, hogy az 5/1990. KöHÉM rendelet ezen része a rendőrségre is vonatkozik (bár a 326/2011. Kormányrendelet szerint nem a rendőrségre vonatkozik a KöHÉM rendelet), akkor legalább a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 71. § szerint végzést kellett volna a helyszínen kibocsátani, hogy abban kötelezi a panaszost az utasításának a végrehajtására. A 13/2010. NFM rendelet 8. § pedig szintén kötelezettséget ró a súlyellenőrzést végzőre, ugyanis helyszíni mérést ír elő – a KEBÚ-val összhangban – illetőleg okmányokból történő ellenőrzést. Az Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) nem biztosít lehetőséget a rendőrségnek, hogy személyes szabadságában korlátozza a panaszost, ugyanis a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (továbbiakban: Kkt.) 44. § (3) bekezdése alapján történő mérőműszeres ellenőrzés vagy javítás elrendelése sem szóban történik, hanem a közlekedési hatóság ellenőre a helyszínen végzést hoz, ami ellen fellebbezésnek helye nincs. A mérőműszeres ellenőrzésre nem a jármű vezetőjét, hanem a járművet rendelik be, a végzésből pedig kiderül, hogy az útvonalról történő letérésért (jelenleg az Ecseri út 12 t-s övezet), a vezetési és pihenési idők eltérésért, stb. egyértelműen nem a járművezető a felelős. A panaszos kifejezte, hogy utasításra hajtott a végre – az ellenőrzéshez kapcsolódóan – az esetleges jogsértést, azért nem ő felel végső soron.

A panaszos beadványa végén előadta, hogy a kollégáival szemben is történt hasonló intézkedés, akik a rendőrség felé éltek panasszal, de a kivizsgálás szerint a rendőrök „kísérték”, illetőleg „megkérték” a súlyellenőrzésre a jármű vezetőjét, nem pedig utasították. Így erre figyelemmel kéri a kivizsgálást, hogy vajon jogszerű volt-e a személyes szabadságának a korlátozása, azt milyen jogszabály teszi lehetővé a rendőrségnek, illetőleg szakszerű volt-e az intézkedés – amennyiben jogszerűnek minősítik – anélkül, hogy a Ket. előírását nem tartották be.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a BRFK-hoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) R. L. r. alezredes, r. főtanácsos a BRFK Rendészeti Szervek Közlekedésrendészeti Főosztály vezetője 2016. július 28-án kelt átiratában az alábbiakat adta elő a sérelmezett intézkedés vonatkozásában.

A sérelmezett intézkedés kapcsán előzményként állapította meg a főosztályvezető, hogy Cs. Gy. c. r. ftzls. és járőrtársa, Sz. E. r. őrm. 2016. június 13-án 6 órától 14 óráig láttak el gépkocsizó járőrszolgálatot a [...] forgalmi rendszámú, szolgálati jelleggel ellátott gépkocsival. Részükre az eligazítást dr. P. M. r. százados tartotta, aki a 4. számú járőrkerületben (Budapest, VIII. és IX. kerületek) határozott meg általános közlekedésrendészeti járőrfeladatot. A járőrök 8 óra 30 perc körüli időben a [...] úton (az [...] út kereszteződése előtt) intézkedés alá vonták a [...] irányából a [...] út irányába közlekedő, a panaszos által vezetett [...] forgalmi rendszámú tehergépkocsit. A megállítási szándékukat a tehergépkocsi mögött haladva, a megkülönböztető fényjelzést felkapcsolva kívánták a járművezető tudtára adni. A járőrök arra nem emlékeztek, hogy a konkrét intézkedés során a megállításhoz használtak-e megkülönböztető hangjelzést. Azonban általánosságban bevett gyakorlat (különösen a nagyméretű járművek megállítása esetén), hogy a fényjelzés mellett rövid hangjelzésekkel hívják fel a járművezető figyelmét az ellenőrzési szándéokra. [Ennek kapcsán a főosztályvezető hivatkozott a közúti járművek megállításának és követésének módszereiről és taktikáiról szóló 7001/2006. (IV. 6.) ORFK irányelvre, amelynek a 2.1.2. pontja is az ilyen megállítást javasolja.]

Az intézkedés során a járművezető panaszos nem tudott bemutatni sem mérlegjegyet, sem tömegbizonylatot. A helyszínen a [...] számú szállítólevelet, valamint egy tehergépjármű menetlevelet (a felvételen nem azonosítható a sorszáma) adott át. A szállítólevélen a szállított teherként 15 tonna föld volt megjelölve. Mivel ezt nem tartották elégségesnek a pontos súly megállapításához, utasították a panaszost, hogy az említett, az útkereszteződés másik oldalán található Fővárosi Közterület-fenntartó Zrt. telephelyére kövesse őket, ahol meg tudják majd állapítani a jármű össztömegét. Ennek a panaszos eleget tett. A mérlegelés során megállapították, hogy a jármű 18560 kg földet szállított, miközben 15400 kg volt a terhelhetősége. A megállapított túlsúly 3160 kg volt. A jogsértésről Sz. E. r. őrm. jegyzőkönyvet készített [...] számon, amelyet a panaszos – a munkáltatójától kapott telefonos utasítás alapján – nem írt alá. A jegyzőkönyv egy példányát átadta a járművezetőnek. Eközben Cs. Gy. c. r. ftzls. a vezetési és pihenőidő megtartásra vonatkozó szabályok (AETR) betartását is ellenőrizte, amely során nem tapasztalt jogsértést. Erről egy jegyzőkönyvet állított ki és átadta a járművezetőnek, majd az intézkedést befejezték.

A főosztályvezető a panaszos beadványával kapcsolatban az alábbi megállapításokat tette. A panaszos előadja, hogy az egyik olvashatatlan nevű intézkedő rendőr (Cs. Gy. c. r. tzs.) a vezetési- és pihenőidő megtartására vonatkozó (AETR) ellenőrzést végzett, amelynek során egy szám nélküli jegyzőkönyvet adott át a részére. Az AETR ellenőrzést csak erre a feladatra kiképzett járőr hajthatja végre, aki rendelkezik az ellenőrzéshez szükséges pecséttel, elektronikus kiolvasó eszközzel. Cs. Gy. c. r. ftzls. kiképzett, az ellenőrzésre jogosult személy. Az AETR ellenőrzéseket a járőrök minden esetben jegyzőkönyvön dokumentálják, tekintettel arra, hogy a tachográf készülékből a korongot vagy vezetési kártyát csak indokolt, igazolható esetben veheti ki akár a járművezető, akár az ellenőr. Amennyiben jogsértést nem állapít meg az ellenőrzés során a rendőr, úgy valóban szám nélküli jegyzőkönyvet tölt ki, azonban lepecsételi azt a részére kiadott bélyegzővel, ami szükség esetén biztosítja az ellenőrzést végző személy és az általa képviselt szervezet későbbi azonosíthatóságát. A Kkt. 21/L. (1) bekezdése nem teszi kötelezővé jegyzőkönyv elkészítését, amennyiben az ellenőr

nem tár fel hiányosságot, azonban a BRFK RSZ Közlekedésrendészeti Főosztályon parancsnoki elvárás minden ilyen ellenőrzéssel kapcsolatban a jegyzőkönyv kitöltése.

A panaszos állítja, hogy a helyszínen írásbeli nyilatkozattal rendelkezett a rakomány tömegére vonatkozóan. Álláspontja szerint ez elegendő lett volna az össztömeg megállapításához. A járőrök határozottan úgy emlékeznek, hogy a feladótól, a felrakást végzőtől származó írásbeli nyilatkozatot nem mutatott be a panaszos. Ezt azért állítják kategorikusan, mert még egyetlen egyszer sem találkoztak ilyen nyilatkozattal. Az említettek miatt nem tudták a helyszínen megállapítani a jármű össztömeget. A díj ellenében végzett közúti árutovábbítási, a saját számlás áruszállítási, valamint az autóbusszal díj ellenében végzett személyszállítási és a saját számlás személyszállítási tevékenységről, továbbá az ezekkel összefüggő jogszabályok módosításáról szóló 261/2011. (XII. 17.) Kormányrendelet 24. § (2) bekezdése valóban megengedi a mérlegelés elhagyását, amennyiben *„Ha a feladó vagy a felrakást végző a jármű-tömegbizonylat kiállítási kötelezettségének nem tud eleget tenni, a bizonylat helyett írásbeli nyilatkozatot kell kiállítani és a jármű vezetőjének igazolható módon átadni.”* A panaszos a beadványában nem tér ki arra, hogy ha volt ilyen írásbeli nyilatkozat, akkor az milyen tömegre volt kiállítva, abból kiderülhetett-e a később megállapított túlsúly. A jogszabály nem rendelkezik arról, hogy a mérés nélkül kiadott írásbeli nyilatkozatra feljegyzett tömeg bármilyen arányban eltérhet a valós tömegtől.

A panaszos beadványában úgy fogalmaz, hogy „a rendőr elvette az okmányaimat, majd arra adott utasítást, hogy kövessem az autóját, mivel súlymérésre megyünk”. Az okmányok átvételére az intézkedés megkezdésekor került sor, amelyek – mint minden más rendőri intézkedés során is – annak befejezésekor kerülnek vissza a járművezetőkhez. A rendőrök valóban utasították a panaszost, hogy az FKF telephelyre kövesse őket, ahol le tudják mérlegelni a járművet.

A panaszának következő bekezdésében a korábban említett jegyzőkönyvre utal, amelyet Sz. E. r. őrm. töltött ki és azt ő aláírta. Valójában két különböző jegyzőkönyv készült: az egyiket Cs. G. c. r. ftzls. töltötte ki és az AETR ellenőrzésre vonatkozott, míg a másik Sz. E. r. őrm. és a túlsúly megállapítását tartalmazta. Az elsőt aláírta a panaszos, mint járművezető, míg az utóbbit a fentebb említett ok miatt nem.

A főosztályvezető előadta, hogy a panaszos tévesen értelmezi a közúti áru fuvarozáshoz, személyszállításhoz és a közúti közlekedéshez kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, valamint a bírsággal összefüggő hatósági feladatokról szóló 156/2009. (VII. 29.) Kormányrendelet 14. §-ában megjelölt, a Nemzeti Közlekedési Hatóság elnöke által kiadott, Közúti ellenőrzéssel kapcsolatos komplex ellenőrzési és bírságotlasi útmutató (továbbiakban: KEBÚ) 3.3.3 részében foglaltakat. Az útmutató ebben nem azt határozza meg, hogy csak közúton lehet végrehajtani az ellenőrzést és az ellenőrnek mérleggel kell rendelkeznie. Arról szól, hogy a helyszíni mérés során milyen tárgyi feltételeknek kell megfelelni, valamint előírásokat fogalmaz meg a mérőjárművel és az ellenőrzés helyszínével kapcsolatban.

A következőkben a panaszos hívja fel a figyelmet, hogy a rendőröknek az intézkedés helyszínén a Ket. 71. § (1) bekezdése alapján végzést kellett volna hozniuk és abban kötelezni őt, hogy hajtsa végre a mérőhelyre történő közlekedésre irányuló utasításukat. A Ket. a közigazgatási hatósági eljárásban ír elő határozathozatali, illetve végzeshozatali kötelezettségeket. A rendőri intézkedés nem közigazgatási hatósági eljárás. A rendőrök az intézkedést az Rtv. 1. §

(2) bekezdés 4. pontjában meghatározott, közlekedési hatósági jogkörben eljárva, az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontjának felhatalmazása alapján kezdték meg és hajtották végre. A rendőrök a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló 5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet (továbbiakban: MT) 14. §-ában felsorolt ellenőrzést kívánták közúton elvégezni. A rendőrök jogkörükben eljárva az MT 14. § (6) bekezdése alapján utasították a járművezető panaszost, hogy kövesse őket a mérlegelés helyszínére. A főosztályvezető felhívja a figyelmet arra, hogy valamennyi jogszabály a közlekedési hatóság kifejezést használja, mint aki jogosult az ellenőrzések végrehajtására. E kifejezés alatt a járművezetők általánosságban a Nemzeti Közlekedési Hatóság munkatársainak tevékenységét gondolják. A rendőrség nem közlekedési hatóság, de közlekedési hatósági feladatokat lát el. A Kkt. felsorolásban adja meg azokat a feladatokat, amelyekre a közúti ellenőrzésnek ki kell terjednie. A járműfenntartó tevékenység folytatása feltételeinek megtartására irányuló ellenőrzés kivételével valamennyi feladatban kijelöli a rendőrséget, mint a feladat végrehajtására jogosult szervezetet. Az Rtv. 44. § (1) bekezdés ennek megfelelően meghatározza, hogy mire kell kiterjednie a közúti közlekedés során végrehajtott ellenőrzésnek.

A rendőr az intézkedés során feltárt jogsértés típusától függően bűncselekmény gyanúja esetén büntető feljelentést tesz. Szabálysértés esetén figyelmeztetést, helyszíni bírságot alkalmaz, vagy szabálysértési feljelentést tesz. Szabályszegés esetén közigazgatási bírságot szab ki vagy jegyzőkönyvet készít az észlelt cselekményről, amelyet továbbít az illetékes hatóságnak. A közigazgatási eljárást az illetékes hatóság indítja meg, miután megérkezett hozzá a jegyzőkönyv. A fentiek alapján nem követ el jogsértést a rendőr, amikor az intézkedés időpontjában nem ad végzést eljárási cselekményről, hiszen még nem is indult közigazgatási eljárás.

A meghatározott össztömeget, tengelyterhelést és méretet meghaladó jármű közlekedéséről szóló 13/2010. (X. 5.) NFM rendelet (továbbiakban: NFM rendelet) 8. § (1) bekezdésére hivatkozva szintén úgy gondolja a panaszos, hogy jogszerűtlenül jártak el a rendőrök. E jogszabályhely nem fokozatosságot ír elő az alkalmazandó ellenőrzés módjára vonatkozóan, hanem felsorolja az ellenőrzés lehetséges formáit.

Végül a panaszos úgy ítéli meg, hogy az intézkedéssel személyes szabadságában korlátozták. A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (továbbiakban: KRESZ) meghatározza a járművezető részére, hogy köteles végrehajtani az ellenőrzésre jogosult utasításait. Amennyiben a járművezető nem tesz eleget a rendőr utasításának, azzal a fent említett kötelezettségét szegi meg, vagyis a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 224. § (1) bekezdése szerint minősülő szabálysértést követi el. Miután a szabálysértés mindaddig fennáll, míg a felszólításnak nem tesz eleget a járművezető, a rendőr alkalmazhat az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja alapján személyes szabadságot korlátozó intézkedést, de az előállítást csak a hatóság vagy az illetékes szerv élé teheti meg.

A főosztályvezető ezt követően az alábbi válaszokat adta a Testület által, a megkeresésben feltett konkrét kérdésekre. A panaszossal szemben végrehajtott intézkedés célja annak megállapítása volt, hogy a járművezető megtartja-e a járműve forgalomban való részvételére vonatkozó szabályokat, különös tekintettel a megengedett legnagyobb össztömegére. Az intézkedés jogalapját az Rtv. 1. § (2) bekezdés 4. pontjában meghatározott, közlekedési hatósági jogkörben eljárva, az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontjának felhatalmazása adta. A

járőrök nyilatkozata alapján a megállítást a teherautó mögött közlekedve, a megkülönböztető fényjelzés felkapcsolásával hajtották végre, amely során rövid időre elképzelhető, hogy a hangjelzést is működtették, erre azonban nem emlékeznek pontosan. A járművel történő megállítás egyik módja, hogy a megállítandó jármű mögött közlekedve a megkülönböztető fényjelzés felkapcsolásával jelzi a rendőr, hogy a járművezető álljon meg. A rövid hangjelzés arra szolgál, hogy felhívja a figyelmét a járművezetőnek a mögötte zajló eseményre. A módszer alkalmazására a KRESZ 6. § (2) bekezdés ad felhatalmazást. Az ellenőrzés során a rendelkezésre álló iratokból nem tudták hitelt érdemlően megállapítani, hogy mekkora súlyt szállít a jármű, ennek megállapításához volt szükség mérlegelésre. A BRFK Közlekedésrendészeti Főosztály kiemelt hangsúlyt fordít a megengedett legnagyobb össztömeget túllépő járművek forgalomból történő kiszűrésére. Ennek oka az, hogy ezek a járművek okozzák a közutak legnagyobb és leggyorsabb mértékű elhasználódását, ami visszahat az úton közlekedő járművek műszaki állapotának romlására, valamint jelentősen növeli a baleseti kockázatokat is. A mérleges elrendelésének jogalapját a Kkt. 44. § (1) bekezdése, az MT 14. § (1), (2), (6) bekezdések, valamint a KRESZ 3. § (1) bekezdései adták. A rendőrök a közúti ellenőrzési jogosultságuk keretén belül adtak utasítást a panaszos részére, hogy járművével közlekedjen el velük, a kb. 950 méterre található hiteles hídmérlegig és ott a mérlegelésben működjön együtt. Ennek a panaszos ellenvetés nélkül eleget tett. A rendőri intézkedés csak a legszükségesebb ideig tarthat. Az intézkedés mindvégig folyamatosan, felesleges időhúzás nélkül zajlott. Mivel a közúti ellenőrzés időtartama – ide értve a jogszabály által megengedett 15 km-en belüli közlekedést – nem számít személyi szabadságot korlátozó intézkedésnek, így a főosztályvezető álláspontja szerint ebben az esetben nem történt személyi szabadság korlátozás.

2) Sz. E. r. őrm. 2016. július 26-án készítette el a sérelmezett intézkedés vonatkozásában a rendőri jelentését, amelyben előadta, hogy 2016. június 13-án általános járőrszolgálatot látott el a VIII. és IX. kerületben. A szolgálata teljesítése során megállította a [...] úton, amely a helyszínen készült kézzel írott jegyzőkönyvbe tévesen [...] útként lett feltüntetve és ellenőrzés alá vonta a panaszost és az általa vezetett [...] forgalmi rendszámú tehergépkocsit, mivel az szemmel láthatóan nagyobb tömegű földet szállított, amire a rendőrök figyelmét annak lassú közlekedése hívta fel. Az intézkedés célja egyértelműen a jármű súlyának az ellenőrzése volt. Természetesen az intézkedés lefolytatására pontosan nem emlékszik, mivel azóta több tehergépkocsi is ellenőrzésre került a súlyának a megállapítása céljából. Előfordult, hogy tehergépkocsit úgy állított meg a kollégája, hogy megkülönböztető fényjelzés mellett hangjelzést is kellett alkalmazni, mivel a járművek méretéből adódóan csak a fényjelzést nem látták a vezetők a járműből, ezért kénytelen volt rövid időtartamban hangjelzést is használni, amíg azt a járművek vezetői nem észlelték. A gépjármű súlymérésére azért került sor, mivel jól láthatóan a megengedettnél nagyobb tömegű árut, földet szállított. Ennek további ellenőrzésére, mérlegelésére a panaszosnak felajánlották a megállítás helyéhez legközelebb eső mérlegelési helyet, amely az FKF Zrt. IX. kerület Ecséri úti telephelyére esett, amellyel szemben a panaszos semmilyen kifogással nem élt. A mérlegelést követően bizonyosságot nyert, hogy a panaszos valóban túlsúlyos járművel közlekedett, a megengedettnél nagyobb mennyiségű földet szállított, ezért ellene feljelentést tett a rendőr. A feljelentésére hivatkozva a panaszos a vele szemben való intézkedést tudomásul vette, de a helyszínen készült, kézzel írott jegyzőkönyvet a főnöke utasítására nem írta alá. Határozottan emlékszik a rendőr, hogy a panaszos a részükre semmilyen nyilatkozatot nem adott át, mivel eddigi összes megállítása során nem került sor nyilatkozat átadására, ezért ha ez esetben kivételre került volna sor, akkor arra a rendőr jól emlékezne. Valamint a mérlegelésre további okok miatt került sor, miszerint a panaszos elmondása szerint, ahol az árut felrakták a járműre ott nem volt mérleg

és útközben sem tud bemenni, hogy lemérjék. A helyszínen szállítólevéllel rendelkezett, de a szállított rakományról mérlegjeggyel vagy tömegbizonylattal nem.

3) A rendőrség mellékelte 2016. június 13-án az FKF Nonprofit Zrt. [...] út által kiállított mérlegjegyet, amely azt tartalmazza, hogy a panaszos által vezetett jármű rendőrségi mérésére került sor. Az 1. mérés (m) 2016. június 13-án 8 óra 43 perckor történt meg, amely szerint a jármű bruttó súlya 33160 kg; a 2. mérés (k) 2016. június 13-án 8 óra 45 perckor valósult meg, amely szerint 14600 kg a tára, így a két adatból a megállapították, hogy 18560 kg a nettó súly. A szállított termék: föld.

4) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a panaszos által, az intézkedés idején a részükre átadott szállítólevelet és tehergépjármű menetlevelet, amely rendkívül homályos nyomtatású, olvashatatlan, így abból érdemi információt a Testület nem tudott kinyerni.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A panaszos beadványában kifogásolta a vele szemben végrehajtott közlekedésrendészeti intézkedés jogalapját, jogszerűségét és azt, hogy a személyi szabadságában őt a rendőrség indokolatlanul korlátozta; ezért a Testület eljárásában ezen rendőri intézkedéseket vizsgálta meg érdemben.

Az elvégzett vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezete IV. cikkének (1) bekezdésében foglalt személyi szabadsághoz való alapvető jogát, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként a panaszossal szemben végrehajtott közlekedésrendészeti intézkedést vizsgálta meg. A Testület külön alpontra vizsgálta meg magának a közlekedésrendészeti intézkedésnek a jogalapját és külön alpontra a súlymérés-vizsgálat elrendelésének a jogalapját.

a) A közlekedésrendészeti intézkedés jogalapja kapcsán a Testület az alábbi megállapításokat tette.

A panaszos beadványában előadta, hogy a IX. kerületben közlekedett tehergépkocsijával, amikor hirtelen a rendőrök félreállították és intézkedés alá vonták, amelynek során elkérték tőle a jármű papírjait, amelyeket – álláspontja szerint hiánytalanul – a rendőrök rendelkezésére bocsátott. A rendőrök először egy sorszám nélküli jegyzőkönyvet töltöttek ki, majd a gépjármű súlya iránt érdeklődtek, amely tekintetében mérésre kötelezték a panaszost, aki az egész procedúrát nem értette, hiszen álláspontja szerint őt, mint vezetőt erre nem kötelezhették volna a rendőrök, illetőleg csak úgy tehették volna meg, ha a helyszínen erről szóló végzést hoznak; mégis a rendőrök ennek hiányában kötelezték arra, hogy közúton kövesse őket (úgy, hogy a gépjármű papírjai a rendőrök birtokában voltak) és egy telephelyre

kísérték őt, ahol a gépjármű mérését elvégezték, amelyről kiállították egy jegyzőkönyvet a részére. Összességében a panaszos álláspontja szerint a rendőrök oldalán egyik jogszabályhely sem biztosított felhatalmazást az intézkedésre.

A rendőrség előadása szerint a panaszossal szemben azért kezdeményeztek közlekedésrendészeti intézkedést, mert szemmel láthatóan a tehergépjárműve túlsúlyos volt, amelyre abból következett, hogy a közúti gépjárműforgalomban lassan közlekedett, így ennek megfelelően a panaszos által vezetett gépjárművet megállították, elkérték a panaszostól a szükséges okmányokat, amelyeket hiányosan tudott bemutatni a helyszínen. A rendőrök egyike, aki erre irányuló szakirányú képzettséggel rendelkezik ellenőrizte a vezetési és pihenőidő megtartásra vonatkozó szabályok (AETR) betartását, amely során nem tapasztalt jogsértést, így erről egy sorszám nélküli jegyzőkönyvet állított ki. Tekintettel arra, hogy a panaszos a helyszínen hitelt érdemlően nem tudta igazolni (a helyszínen szállítólevelet és menetlevelet tudott bemutatni), a hatályos normáknak megfelelően a jármű hiteles súlyát, így a rendőrök súlymérés vizsgálat elvégzésének a tűrésére kötelezték a panaszost [figyelemmel a Kkt. 44. §, az MT 14. § (1), (2) és (6), valamint a KRESZ 3. § (1) bekezdésében foglaltakra], aki ennek a rendőri felszólításnak eleget téve követte őket az FKF Zrt. közel 1 km-re lévő telephelyére, ahol a vizsgálat eredményeként megállapították, hogy a panaszos túlsúlyos tehergépkocsit vezet. A rendőrség véleménye szerint azért is indokolt volt a panaszossal szemben a fellépés, hiszen a szóban forgó útszakaszon az útkopását nagyban gyorsítja a túlsúlyos tehergépjárművek közlekedése, valamint ezen gépjárművek, figyelemmel a haladási sebességre fokozottan balesetveszélyesnek minősülnek és az évek tapasztalataira tekintettel gyakran számos baleset okozói is.

A rendőrség feladata az Rtv. 1. § értelmében a közbiztonság és a közrend védelme, az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése, az államhatár rendjének fenntartása, a terrorizmus elleni küzdelem és az Rtv.-ben meghatározott bűnmegelőzési, bünfelderítési célú ellenőrzés. A rendőrség a bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében (Rtv. 1. § (2) bekezdés 2. pont), közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el (Rtv. 1. § (2) bekezdés 4. pont).

Az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontja szerint a rendőr közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség, a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. § szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő

bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A Szolgálati Szabályzat 9. § (3) bekezdése szerint a rendőrt közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése vagy tudomására hozása esetén abban az esetben terheli a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében szükséges intézkedési kötelezettség, ha

a) ilyen jellegű szolgálati feladat ellátására kapott utasítást, vagy

b) intézkedése során ilyen jogsértést észlel, és - amennyiben ez az eljárás lefolytatásának jogszabályi feltétele - rendelkezik a tevékenység ellátáshoz, illetve a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel.

A hivatkozott jogszabályi rendelkezésekből kitűnik, hogy az Rtv. 44. §-a alapján a rendőr jogosult valamennyi, a közlekedésben résztvevő járművet közúti ellenőrzés alá vonni és ezen közlekedésrendészeti intézkedés során ellenőrizheti mind a közlekedési rendszabályok megtartását, mind pedig a jármű közlekedésbiztonsági állapotát. Ez az intézkedési jog a rendőrséget minden esetben – tehát akkor is, ha egyébként jogsértésre utaló körülményt nem tapasztal – megilleti. Míg az Rtv. 29. § alapján a rendőri intézkedéshez az szükséges, hogy a rendőr valamilyen jogellenes cselekmény gyanúját észlelje.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

A KRESZ 3. § (1) bekezdés a) pont értelmében, aki a közúti közlekedésben részt vesz, köteles a közúti forgalomra, valamint a közútnak és környezetének a védelmére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megtartani.

A Kkt. 44. § (1) bekezdés a) pontja szerint a közúti közlekedés ellenőrzésének ki kell terjednie a közúti közlekedés rendjére; a d) pont alapján a járművek műszaki állapotára, közlekedésbiztonsági és környezetvédelmi megfelelésére, továbbá a felelősségbiztosítási kötelezettség teljesítésére. A (2) bekezdés meghatározza, hogy ezen feladatok elvégzésére, azaz az ellenőrzésre a rendőrség, mint közlekedési hatóság jogosult.

A Testület, a rendelkezésére bocsátott iratok alapján a történeti tényállás részeként kezelte azt, hogy a panaszossal szembeni intézkedés kezdeményezésére rendőri észlelés alapján került sor, hiszen a panaszos szemmel láthatóan lassan közlekedett, amelyet a rendőrök annak tudtak be, hogy – a korábbi tapasztalataik alapján – valószínűleg a panaszos által vezetett tehergépjármű túlsúlyos, így a panaszossal szemben közlekedésrendészeti intézkedést kezdeményeztek. A Testület álláspontja szerint a panaszossal szemben végrehajtott rendőri intézkedés nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, hiszen adott esetben konkrét jogsértés észlelése hiányában is a rendőr közlekedésrendészeti intézkedést kezdeményezhet annak érdekében, hogy meggyőződjön arról, hogy az intézkedés alá vont

személy rendelkezik-e a közúti közlekedésben való részvételhez szükséges okmányokkal, a gépjármű műszaki feltételei megfelelnek-e a jogszabályokban meghatározottaknak.

A Testület a fentiek alapján megállapította, hogy a rendőrök oldalán fennállt a panaszossal szembeni intézkedési kötelezettség, tekintettel a fent hivatkozott jogszabályhelyekre. A rendőrség a közlekedési szabályok betartását, a járműhasználat szabályszerűségét, valamint az okmányokra vonatkozó előírások megtartását minden esetben ellenőrizheti, erre tekintettel a Testület megállapította, hogy az intézkedő rendőrök a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában (Rtv. 44. §) jártak el a panaszossal szemben, így az intézkedés kezdeményezése a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát nem sértette.

b) A panaszos külön kifogásolta azt, hogy a közlekedésrendészeti intézkedés keretén belül az általa vezetett gépjármű mérését hajtották végre a rendőrök annak ellenére, hogy minden szükséges dokumentum birtokában volt és külön, a helyszínen meghozott végzés hiányában rendelték el a vizsgálatot úgy, hogy a rendőröknél kellett volna lennie ilyen vizsgálat elvégzésére szolgáló eszköznek.

A rendőrség tájékoztatása szerint, mivel a panaszos nem tudta a tehergépjármű súlyát hitelt érdemlően igazolni, hiszen a részükre a gépjármű menetlevelét és szállítólevelét adta át (amelyről egyébként utóbb, a mérést követően kiderült, hogy a valóságnak nem megfelelően volt kitöltve), így kérték a panaszost, hogy kövesse őket a közel 1 km távolságra lévő FKF Zrt. telephelyére, ahol a tehergépjárműve hiteles mérését el fogják végezni. A panaszos a rendőri felszólításnak eleget tett és alávetette a gépjárművét a mérésnek, amely során megállapították, hogy a gépjármű a megengedett súlynál súlyosabb. Ennek megfelelően töltötték ki a helyszínen jegyzőkönyvet, amelyet a panaszos a munkáltatója utasítására nem írt alá, vele szemben szabálysértési feljelentést tettek, majd elhagyták a helyszínt.

Az Rtv. 19. § (1) bekezdése tartalmazza, hogy a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.

A KRESZ 47. § (1) bekezdése szerint járművet megterhelni oly mértékig szabad, hogy össztömege a megengedett legnagyobb össztömeget ne haladja meg.

Az NFM rendelet 1. § (1) bekezdése határozza meg a rendelet tárgyi és személyi hatályát, így ennek értelmében az a Magyarország területén közúton és közforgalom elől el nem zárt magánúton közlekedő, a megengedett össztömeget, illetve a megengedett legnagyobb tengelyterhelést meghaladó, a túlméretes, a lánctalpas, továbbá a jelzőtáblával elrendelt össztömeg-korlátozást meghaladó járműre és járműszerelvényre, azok tulajdonosára (üzemben tartójára), valamint a járművek vezetőjére terjed ki. A (2) bekezdés adja meg a túlsúlyos jármű fogalmát, amely szerint a megengedett össztömeget, illetve megengedett legnagyobb tengelyterhelést meghaladó, valamint túlméretes járműnek minősülnek azok a járművek, amelyek meghaladják a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet (5-7. §-ában foglalt értékeket.

Az NFM rendelet 3. § (1) bekezdés tartalmazza, hogy az ilyen járművek közúti közlekedéséhez közútkezelői hozzájárulás szükséges. A 6. § (1) bekezdése ezen járművek közúti közlekedésére díjfizetési kötelezettséget határoz meg.

Az NFM rendelet 8. § (1) bekezdés alapján a járművek össztömegét, tengelyterhelését és méretét a közúti közlekedésről szóló törvényben meghatározott ellenőrző hatóság az általa bevont közútkezelő vagy más szervezet segítségével helyszíni mérés, hitelesített mérőberendezéssel végzett mérésről kiállított okmány vagy menetokmányok alapján ellenőrizheti. A (2) bekezdés tartalmazza, hogy A helyi közúton végzett ellenőrzés költségét a közútkezelőnek, a közforgalom elől el nem zárt magánúton végzett ellenőrzés költségét a tulajdonosnak kell fedezni. A (3) bekezdés szerint az ellenőrzést végző jelzésére a jármű vezetője köteles a járművét megállítani, a jármű és a rakomány okmányait bemutatni, a járművet a helyszíni mérésnek alávetni, valamint az ellenőrzéssel kapcsolatos felhívást teljesíteni. A (4) bekezdés határozza meg, hogy az ellenőrzés alá vont járművel az ellenőrzés helyszínét csak a mérés befejezése után, illetve a mérést végző engedélyével szabad elhagyni. Az ellenőrzés során a továbbhaladás feltételeként szabható a közútkezelői hozzájárulás pótlólagos beszerzése vagy az össztömeg-, tengelyterhelés- és mérethatár túllépésének megszüntetése a rakomány átrendezésével vagy átrakodással. Az (5) bekezdés értelmében, ha a megengedett össztömeget vagy a megengedett legnagyobb tengelyterhelést meghaladó, valamint a túlméretes jármű közútkezelői hozzájárulás nélkül vagy a közútkezelői hozzájárulásban foglalt feltételektől eltérően vesz részt a közlekedésben, erről az ellenőrzést végző jegyzőkönyvet vesz fel. A jegyzőkönyvet az ellenőrzést végző és a jármű vezetője írja alá. Végetűl jelen jogszabályhely (6) bekezdésben olvasható, hogy a jegyzőkönyv egy példányát az ellenőrzött jármű vezetőjének át kell adni. Ha az ellenőrzött jármű vezetője a jegyzőkönyvben foglaltakkal nem ért egyet, a helyszínen a jegyzőkönyvbe észrevételt tehet. Erre a lehetőségre az ellenőrzést végző a jármű vezetőjét figyelmeztetni köteles. Ha a jármű vezetője a jegyzőkönyv aláírását vagy átvételét megtagadja, ennek tényét a jegyzőkönyvben rögzíteni kell.

Az MT 1. § (1) bekezdésében határozza meg a tárgyi hatályát, így ennek értelmében a jogszabály kiterjed főszabály szerint a Magyarország területén közúton vagy közforgalom elől el nem zárt magánúton (a továbbiakban együtt: közút) közlekedő gépjárműre, mezőgazdasági vontatóra, lassú járműre, ezek pótkocsijaira, valamint segédmotoros kerékpárra, továbbá ezek tulajdonságaira, alkatrészeire, tartozékaira és önálló műszaki egységeire terjed ki. A munkagépre a rendelet hatálya annyiban terjed ki, amennyiben ezt az egyes rendelkezései kifejezetten előírják.

Az MT fogalom meghatározása között különféle tömegfajták szerepelnek. A 2. § (8) bekezdés c) pont szerint üres tömeg a rendeltetésszerű használatra alkalmas jármű tömege, amely magába foglalja a jármű, annak alkatrészei és önálló műszaki egységei (ideértve a gyártó által biztosított világító és fényjelző berendezéseket is) tökéletes működését biztosító mennyiségű folyadékokat (pl. akkumulátorsav, hidraulikafolyadék, motorolaj) is, - az üzemanyag, illetve az üzemanyag-olaj keverék tömege azonban nem számít az „üres tömeg”-be; a d) pont szerint saját tömeg a jármű üres tömege, amelyhez hozzá kell adni az üzemanyag, illetve az üzemanyag-olaj keverék tömegét az üzemanyagtartálynak a gyártó által megadott kapacitása legalább 90%-áig feltöltve, valamint azokat a tartozékokat, amelyeket a gyártó a rendes működtetéshez szükséges eszközökön kívül a járműhöz adott (szerszámkészlet, csomagtartó, szélvédő, védőeszközök stb.); az e) pont szerint műszakilag megengedett össztömeg a gyártó által meghatározott tömeg, amelyet a jármű saját tömege és a járművön szállított személyek és áru tömege - együttesen - nem haladhat meg; az f) pont szerint műszakilag megengedett

legnagyobb terhelés az a tömeg, amely a műszakilag megengedett össztömeg és a - 75 kg-mal figyelembe vett - menetkész tömeg különbözete; a g) pont szerint a menetkész tömeg a jármű saját tömege, valamint - 75 kg-mal figyelembe véve - a vezető tömege.

Az MT 14. § (1) bekezdés előírja, hogy a közlekedési hatóság – így az előző a) pontban kifejtettek alapján a rendőrség (is) – jogosult közúti ellenőrzés keretén belül a járművek műszaki, közlekedésbiztonsági és környezetvédelmi állapotát, valamint a közúti forgalomban való részvételükhöz kapcsolódó előírások megtartását ellenőrizni. A hivatkozott jogszabály hely (2) bekezdése a hatóság jogosultságait határozza meg az ellenőrzés során. Jelen ügy kapcsán a hivatkozott bekezdés f) pontja bír relevanciával, amely szerint a rendőrség jogosult a járműre előírt tömeg- és mérethatárok betartásának az ellenőrzésére (ellenőrző mérlegelés).

Az MT 1. § (6) bekezdés alapján a fentebb hivatkozott pontban meghatározott közúti ellenőrzések esetén a közlekedési hatóság a járművet műszeres ellenőrző vizsgálat alá vonhatja, amelynek – legfeljebb 15 km távolságban lévő – helyszínére történő közlekedésre a jármű vezetőjét utasíthatja.

Figyelemmel arra, hogy a hivatkozott jogszabályi rendelkezések a rendőrséget, mint közlekedési hatóságot a szóban forgó súlymérés elvégzésére feljogosítják, amelyet a közúti ellenőrzés során, így az Rtv. 44. § szerinti közlekedésrendészeti intézkedés keretén belül elvégezhetnek, amely tekintetében a Testület a jogszabályi felhatalmazás létét megállapította, így a mérés elvégzése kapcsán sem határozhatott másként. A rendőrség tényelődása szerint a mérés helyszíne a megállítási helytől 950 méterre volt, amely így az MT által meghatározott 15 km-es határon belül volt. A Testület álláspontja szerint tehát a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában, rendőri észlelés alapján végezte el a panaszos által vezetett gépjármű súlymérését. **Ezen körülményre tekintettel a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem sérült.**

2) Végezetül a panaszos sérelmezte, hogy őt a rendőrség személyi szabadságában korlátozta.

A rendőrség tényelődása szerint a helyszínen az intézkedő rendőrök nem tapasztaltak olyan körülményt, a panaszos nem tanúsított olyan magatartást, amely indokoltá tette volna a panaszos személyi szabadságának bármiféle korlátozását, így arra nem került sor, ezért a panaszos tényelődása nem fedi a valóságot.

Az Rtv. értelmében az előállítás minősül személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedésnek, amelyre vonatkozó szabályanyagot az Rtv. 33. § tartalmazza. A Testület a birtokában lévő bizonyítékok gondos mérlegelését követően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos személyi szabadságát korlátozó rendőri intézkedés foganatosítására nem került sor, ezért a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga nem sérülhetett a rendőri intézkedés során, emiatt a Testület a panaszos kifogását nem tekintette alaposnak. Vélelmezhetően a panaszos a mozgás szabadsághoz fűződő jogának a sérelmére gondolhatott amiatt, hogy őt a rendőrök utasították a mérés elvégzésére szolgáló helyre történő közlekedésre, azonban az utasításnak való engedelmség a fentebb már hivatkozott Rtv. 19. § (1) bekezdése alapján jogszabályi kötelezettsége.

Figyelemmel arra, hogy a rendőrség nem foganatosított a panaszos személyi szabadságát korlátozó intézkedést, így emiatt a panaszos személyi szabadsághoz való joga nem sérülhetett a rendőri intézkedés alatt.

IV.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a rendőrség oldalán fennállt az intézkedési kötelezettség a panaszossal szemben, így az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontja alapján foganatosított közlekedésrendészeti végrehajtásához kellő jogszabályi felhatalmazással rendelkeztek, így a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. Szintén a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában intézkedett a panaszos által vezetett tehergépjármű súlyának hiteles mérése iránt (ellenőrző mérés), így emiatt sem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. Végezetül a panaszos sérelmezte, hogy őt személyi szabadságában a rendőrség jogellenesen korlátozta, amely kifogást a Testület nem talált alaposnak, hiszen nem került sor a rendőri intézkedés során a panaszos személyi szabadságát korlátozó intézkedés végrehajtására, így emiatt a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2016. szeptember 15.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó-testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag